ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 1ης Αυγούστου 1991 *

Στην υπόθεση T-52/91 R,

Carine Smets, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον G. van der Wal, δικηγόρο Βρυξελλών, δικηγόρο παρά τω Hoge Raad των Κάτω Χωρών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, και P. Lafili, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Guido Berardis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της καθής, που κοινοποιήθηκε στην αιτούσα με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 1991 και που αφορούσε την καταγγελία από τις 12 Ιουνίου 1991 της συμβάσεως αορίστου χρόνου που είχε ως αντικείμενο την πρόσληψή του ως εκτάκτου υπαλλήλου,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ,

αντικαθιστών τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου σύμφωνα με τα άρθρα 106, εδάφιο 2, και 9, εδάφιο 1, του Κανονισμού Διαδικασίας,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Ιουνίου 1991, η αιτούσα άσκησε, κατ' εφαρμογή των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και του άρθρου 46 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Καθεστώς), προσφυγή με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αποφάσεως της καθής, που κοινοποιήθηκε στην αιτούσα με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 1991 και αφορούσε την καταγγελία από τις 12 Ιουνίου 1991 της συμβάσεως αορίστου χρόνου περί προσλήψεώς της ως έκτακτης υπαλλήλου.

2 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η αιτούσα υπέβαλε επίσης αίτηση, κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, ζητώντας από το Πρωτοδικείο να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως περί καταγγελίας της συμβάσεως προσλήψεως της ενδιαφερομένης ως έκτακτης υπαλλήλου εφόσον εκκρεμεί η διαδικασία επί της ουσίας.

3 Η καθής κατέθεσε τις παρατηρήσεις της στις 8 Ιουλίου 1991. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 30 Ιουλίου 1991.

4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να υπομνησθούν εν συντομία τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην άσκηση της προσφυγής επί της ουσίας.

5 Από την 1η Μαρτίου 1984, η αιτούσα έγινε δεκτή να πραγματοποιήσει εκπαιδευτική άσκηση στην κοινή υπηρεσία « διερμηνεία-διασκέψεις » (στο εξής: SCIC) της Επιτροπής. Η σύμβαση της ασκήσεως ήταν αρχικά διαρκείας δύο μηνών. Μπορούσε να ανανεωθεί δύο φορές για δύο μήνες κάθε φορά, υπό την προϋπόθεση ότι η αιτούσα θα επετύγχανε στις προηγούμενες για κάθε παράταση εξετάσεις.

6 Αφού πέρασε επιτυχώς τις δοκιμασίες που έχουν οργανωθεί κατά τη διάρκεια της ασκήσεως, η αιτούσα πέτυχε στην εξέταση κατά το τέλος της ασκήσεως. Στη συνέχεια έτυχε συμβάσεως εργασίας με αντικείμενο την πρόσληψή της ως έκτακτης υπαλλήλου από την 1η Οκτωβρίου 1984 και τοποθετήθηκε στη SCIC, στις Βρυξέλλες ως διερμηνέας (κατηγορία LA, βαθμός 7). Επρόκειτο για θέση σαν αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο β, του Καθεστώτος. Η εν λόγω σύμβαση ήταν διαρκείας δύο ετών.

7 Κατά τη διάρκεια της εκτελέσεως της εν λόγω συμβάσεως, η αιτούσα πέτυχε στις δοκιμασίες εσωτερικού διαγωνισμού, πράγμα το οποίο της επέτρεψε να ανεβεί στον βαθμό 7 της κατηγορίας LA. Προήχθη στον βαθμό αυτό σε θέση διερμηνέα και ως έκτακτη υπάλληλος από την 1η Οκτωβρίου 1985.

8 Η ισχύς της συμβάσεως αυτής παρατάθηκε από την 1η Ιανουαρίου 1987 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1987.

9 Κατόπιν, η αιτούσα έτυχε συμβάσεως εργασίας με αντικείμενο την πρόσληψή της ως έκτακτη υπάλληλος για διάρκεια έξι μηνών από την 1η Ιανουαρίου 1988 και τοποθετήθηκε στη SCIC στη θέση διερμηνέα (κατηγορία LA, βαθμός 7). Επρόκειτο για θέση σαν αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο α, του Καθεστώτος.

10 Με έγγραφο της 24ης Μαΐου 1987, η ισχύς της εν λόγω συμβάσεως παρατάθηκε για έξι μήνες, δηλαδή μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988.

11 Στη συνέχεια η ισχύς της συμβάσεως αυτής παρατάθηκε για αόριστο χρόνο με έγγραφο της 8ης Νοεμβρίου 1988. Το έγγραφο αυτό περιέχει μεταξύ άλλων και το ακόλουθο χωρίο: « Οι συνθήκες εργασίας και οι λοιπές διατάξεις της συμβάσεως παραμένουν αμετάβλητες. Εξυπακούεται ότι πρέπει να μετάσχετε στον πρώτο γενικό διαγωνισμό για την πρόσληψη διερμηνέων/βοηθών διερμηνέων που θα προκηρυχθεί· σε περίπτωση αποτυχίας σ' αυτό τον διαγωνισμό η σύμβασή σας θα καταγγελθεί. »

12 Τον Ιούνιο του 1989, η Επιτροπή δημοσίευσε δύο ανακοινώσεις διαγωνισμών, τον πρώτο για την κατάρτιση πίνακα δυναμένων να προσληφθούν διερμηνέων (LA 7/6) με τα διακριτικά COM/LA/1/89 και τον δεύτερο για την κατάρτιση πίνακα δυναμένων να προσληφθούν βοηθών διερμηνέων (LA 8) με τα διακριτικά COM/LA/2/89.

Η αιτούσα υπήρξε υποψήφια στον διαγωνισμό COM/LA/2/89.. Στις 25 Νοεμβρίου 1990, έλαβε μέρος στις προφορικές εξετάσεις του διαγωνισμού και υπέστη τις δοκιμασίες διαδοχικής διερμηνείας γαλλικά-ολλανδικά, αγγλικά-ολλανδικά και ολλανδικά-γαλλικά. Αποκλείστηκε από τις άλλες δοκιμασίες του διαγωνισμού.

13 Με έγγραφο της 8ης Μαρτίου 1991, ανακοινώθηκε στην αιτούσα ότι η εξεταστική επιτροπή δεν την είχε εγγράψει στον πίνακα επιτυχόντων. Κατά της αποφάσεως αυτής η αιτούσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-44/91. Η υπόθεση αυτή είναι ακόμη εκκρεμής.

14 Με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 1991, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως της Επιτροπής πληροφόρησε την αιτούσα ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή είχε αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 5 της συμβάσεως εργασίας, να καταγγείλει τη σύμβαση προσλήψεώς της ως έκτακτης υπαλλήλου. Αυτή η συμβατική σχέση έπρεπε να λάβει τέλος στις 12 Ιουνίου 1991 το βράδυ, με προειδοποίηση τριών μηνών.

15 Η προθεσμία που παρέχεται στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή για να απαντήσει στην ένσταση που υπέβαλε η αιτούσα στις 7 Ιουνίου 1991 κατά της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της ως έκτακτης υπαλλήλου δεν έχει εκπνεύσει ακόμη. Σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, η κύρια διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου αναστέλλεται μέχρι να ληφθεί ρητή ή σιωπηρή απορριπτική απόφαση επί της ενστάσεως.

Σκεπτικό

16 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πράξεως ενός οργάνου πρέπει να περιέχει σαφή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς, των περιστατικών από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

17 Καταρχάς τίθεται το ερώτημα εάν το ζητούμενο προσωρινό μέτρο είναι επείγον με την έννοια ότι η λήψη του είναι αναγκαία προτού ληφθεί η απόφαση επί της ουσίας, για να μην υποστεί η αιτούσα σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

18 Συναφώς η αιτούσα ισχυρίζεται ότι, εφόσον πιθανολογείται ότι θα αργήσει η έκδοση της αποφάσεως επί της ουσίας, αυτό θα συνεπάγεται γι' αυτήν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Ισχυρίζεται ότι η σημαντική προσωρινή απώλεια εισοδημάτων που υφίσταται έχει γι' αυτήν δυσμενείς συνέπειες και της προξενεί σοβαρή ζημία ενόψει των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει και του ύψους των εισοδημάτων στο οποίο έχει συνηθίσει περισσότερο από επτά έτη. Η αιτούσα υπογραμμίζει ότι, ενώ στο πλαίσιο άλλων υποθέσεων, η απειλή οικονομικής ζημίας δεν θεωρήθηκε σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, δεν ισχύει το ίδιο στις υποθέσεις των υπαλλήλων, τουλάχιστον στην υπό κρίση περίπτωση: πρόκειται πράγματι για εισοδήματα ιδιώτη ο οποίος εθίγη άμεσα από σημαντική απώλεια εισοδημάτων έστω και προσωρινού χαρακτήρα. Επιπλέον, η αιτούσα αποδίδει μεγαλύτερη σημασία στον κίνδυνο μειώσεως των επαγγελματικών της ικανοτήτων κατά τη διάρκεια μακράς περιόδου απραξίας. Θα έπρεπε κατόπιν να καταβάλει δυσανάλογη προσπάθεια για να καλύψει την έλλειψη καθημερινής πρακτικής και εμπειρίας. Αν υποτεθεί ότι η αιτούσα μπορεί — πράγμα που δεν είναι πρόδηλο — να βρει εργασία εκτός των υπηρεσιών της Επιτροπής, τούτο δεν συνιστά, κατ' αυτήν, πραγματική εναλλακτική λύση, διότι οι εν λόγω ενδεχομένως διαθέσιμες απασχολήσεις είναι εντελώς διαφορετικής φύσεως. Η αιτούσα εκτιμά ότι η Επιτροπή δεν θα υποστεί καμιά βλάβη αν εξακολουθήσει να ασκεί τα καθήκοντά της εν αναμονή αποφάσεως επί της ουσίας.

19 Κατά την καθής, αντιθέτως, η υπόθεση δεν παρουσιάζει κανέναν επείγοντα χαρακτήρα, δεδομένου ότι η αιτούσα περίμενε μέχρι τις 26 Ιουνίου 1991, δηλαδή μετά από την ημερομηνία κατά την οποία συντελέστηκε η απόλυση, για να ζητήσει να ληφθούν προσωρινά μέτρα. Επιπλέον, φρονεί ότι η οικονομική ζημία που υφίσταται η αιτούσα συνεπεία της απωλείας του εισοδήματος το οποίο λάμβανε ως έκτακτη υπάλληλος δεν συνιστά σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 28 α, παράγραφος 3, του Καθεστώτος, η αιτούσα δικαιούται επιδόματος ανεργίας. Όσον αφορά την απώλεια των επαγγελματικών της ικανοτήτων που επικαλείται η αιτούσα, η καθής αντιτάσσει ότι αυτή υποτιμά τις δυνατότητες απασχολήσεως εκτός Επιτροπής. Επιπλέον παρατηρεί ότι η αιτούσα δεν υπέβαλε ακόμη υποψηφιότητα ως διερμηνέας freelance στη SCIC.

20 Κατά πάγια νομολογία, η καθαρώς χρηματική ζημία δεν μπορεί, καταρχήν, να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη, ή ακόμη ως δυναμένη να αποκατασταθεί δυσχερώς από τη στιγμή που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αποζημιώ-

σεως. Ωστόσο, εναπόκειται στο Δικαστήριο — λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του οικείου οργάνου για την εκτέλεση της επίμαχης αποφάσεως — να εξετάσει τα ιδιαίτερα περιστατικά κάθε υποθέσεως και να εκτιμήσει σε σχέση με αυτά αν η άμεση εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως προξενεί στην αιτούσα ζημία που δεν μπορεί να αποκατασταθεί ακόμη και αν η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας.

21 Το άρθρο 28 α, παράγραφος 1, του Καθεστώτος, ορίζει ότι ο πρώην έκτακτος υπάλληλος ο οποίος βρίσκεται χωρίς απασχόληση μετά την έξοδο από την υπηρεσία του σε όργανο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δικαιούται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μηνιαίου επιδόματος ανεργίας. Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, το επίδομα ανεργίας ανέρχεται στο 60 % του βασικού μισθού επί μία αρχική περίοδο 12 μηνών, στο 45 % του βασικού μισθού από τον 13ο έως τον 18ο μήνα και στο 30 % του βασικού μισθού από τον 19ο έως τον 24ο μήνα, χωρίς τα ποσά που ορίζονται κατ' αυτόν τον τρόπο να μπορούν να είναι μικρότερα από 30 000 βελγικά φράγκα (BFR) ούτε μεγαλύτερα από 60 000 BFR. Σύμφωνα με το άρθρο 28 α, παράγραφος 5, του Καθεστώτος, ο πρώην έκτακτος υπάλληλος στον οποίο χορηγείται επίδομα ανεργίας δικαιούται των οικογενειακών επιδομάτων που προβλέπει το άρθρο 67 του ΚΥΚ και, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, της καλύψεως των κινδύνων ασθενείας για τον ίδιο και τα μέλη της οικογενείας του.

22 Κατά την προφορική διαδικασία, η αιτούσα παρατήρησε ότι το καθαρό μηνιαίο επαγγελματικό της εισόδημα θα κατήρχετο από 122 000 BFR περίπου συνολικά σε 60 000 BFR (επίδομα ανεργίας, μη λαμβανομένων υπόψη των οικογενειακών επιδομάτων και του επιδόματος συντηρουμένου τέκνου) και ότι θα προέκυπταν ταμιακά προβλήματα. Επιπλέον, κατά την άποψη της αιτούσας, το βιοτικό της επίπεδο θα πέσει.

23 Παρ' όλον ότι μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αιτούσα θα υποστεί σχετικώς σημαντική απώλεια επαγγελματικών εισοδημάτων, δεν μπορεί ωστόσο εκ του γεγονότος αυτού να δεχθεί κανείς ανεπιφύλακτα ότι θα προκύψει γι' αυτή σοβαρή και διαρκής ζημία, ακόμη και αν, όπως ισχυρίζεται, σύναψε δάνειο έναντι υποθήκης που συνεπάγεται την καταβολή μηνιαίων δόσεων που ανέρχεται σε 50 000 BFR. Η καθής επιβεβαίωσε πράγματι κατά την προφορική διαδικασία ότι η αιτούσα ελάμβανε κάθε μήνα το επίδομα ανεργίας και τα οικογενειακά επιδόματα που προβλέπει η ισχύουσα ρύθμιση.

Άλλωστε, η αιτούσα δεν δήλωσε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ούτε και φαίνεται ότι η απώλεια επαγγελματικών εισοδημάτων που υφίσταται της προκαλεί όντως σοβαρά ταμιακά προβλήματα.

24 Η αιτούσα ισχυρίστηκε επιπλέον ότι θα υφίστατο σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εκ του γεγονότος της απωλείας μέρους των επαγγελματικών της ικανοτήτων ως διερμηνέα αν δεν μπορούσε να ασκήσει το επάγγελμά της για μακρό χρόνο και ότι θα έπρεπε να καταβάλει δυσανάλογες προσπάθειες για να καλύψει την έλλειψη πρακτικής.

25 Δεν μπορεί να γίνει δεκτό, βάσει αυτής της επιχειρηματολογίας, ότι η αιτούσα θα υποστεί όντως σοβαρή και διαρκή ζημία. Η αιτούσα δηλώνει πράγματι ότι θα της ήταν καταρχήν δυνατό να ξαναβρεί το ίδιο επίπεδο επαγγελματικής ικανότητας ως διερμηνέας μετά από μία περίοδο απραξίας. Σ' αυτό προστίθεται ότι μπορεί να περιορίσει την εν λόγω απώλεια ικανοτήτων ασκώντας τις δραστηριότητές της στο πλαίσιο των υπηρεσιών της Επιτροπής ή εκτός αυτών και ενδεχομένως εργαζόμενη ως διερμηνέας free-lance για λογαριασμό της SCIC. Εν τούτοις, όπως επισήμανε κατά την προφορική διαδικασία, η αιτούσα δεν υπέβαλε υποψηφιότητα ως διερμηνέας free-lance στην SCIC. Συναφώς, πρέπει επίσης να υπολογιστεί ότι η προσωρινώς μειωθείσα διαθεσιμότητα της αιτούσας ως διερμηνέα, λόγω της απωλείας μέρους των επαγγελματικών της ικανοτήτων, θα προκαλέσει ιδίως ζημία στην καθής, για την περίπτωση που η επίμαχη απόφαση θα έπρεπε να ακυρωθεί στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας.

26 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της αιτούσας από τις 12 Ιουνίου 1991, που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως, στερείται παντελώς επείγοντος χαρακτήρα. Η εν λόγω αίτηση πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθεί χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλει η αιτούσα.

27 Πρέπει να γίνει επιφύλαξη ως προς τα δικαστικά έξοδα μέχρι να ληφθεί οριστική απόφαση στο πλαίσιο της κυρίας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

αναπληρών τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου και κρίνοντας κατά τη διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την αίτηση αναστολής της αποφάσεως περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της αιτούσας από τις 12 Ιουνίου 1991.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 1η Αυγούστου 1991.

Ο βοηθός γραμματέας

M. Fierstra

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

C. P. Briët